

1 AUG. 1921.

No. 15.

26e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Zoo zijt gij dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers der heiligen en hulsgenoten Gods: gebouwd op het fundament der Apostelen en Profeten, waarvan Jezus Christus is de ultieme hoeksteen. Efeze 2:19-20,

TOESPRAAK.

Gehouden door President Heber J. Grant ter gelegenheid van de opening der 91ste jaarlijksche algemeene conferentie, 3 April 1921

(Slot.)

Een korten tijd geleden vroeg de redacteur en uitgever van de „Coast Banker”, een tijdschrift dat gelezen wordt over het „Twelfth Federal Reserve Banking District”, aan mij een artikel te schrijven over hetgeen ons volk verricht heeft. Ik had geen tijd dat artikel te schrijven, maar ik zond hem mijn toespraak voor de „Knife and Fork Club” gehouden, en vertelde hem, dat hij die kon publiceeren als hetgeen daarin voldeed aan hetgeen verlangd werd.

Ik besefte natuurlijk dat de toespraak zeer lang was, omdat ik zeer snel had gesproken gedurende zevenenvijftig minuten; maar hij publiceerde alles wat door mij was gezegd. Buitendien publiceerde hij een voorrede van zoodanigen aard, dat ik daarop zeer trotsch ben. Ik heb hem vriendelijk bedankt, toen ik hem ontmoette, voor dat voorwoord vóór mijn toespraak.

Ik bid den Heere de Heiligen der Laatste Dagen te zegenen. Ik bid den Heere, dat wij hetgeen zullen herinneren, dat hier zes maanden geleden gezegd werd: het onderhouden van de geboden des Heeren. Weet gij het wel, dat wanneer wij slechts die eerste twee voorname dingen herinneren, den Heere onzen God met geheel ons hart, verstand en sterkte lief te hebben en onzen naaste als onszelven, wij dan zeker zijn, dat wij dat rechte en nauwe pad bewandelen, dat ons tot het eeuwige leven zal leiden? God zegene u allen en geheel Israël en al de oprechten over de geheele wereld, is mijn gebed, en ik vraag dat in den naam van Jezus Christus. Amen.

**Heiligen der Laatste Dagen zouden een licht tot de wereld zijn.
Door het Evangelie van Jezus Christus zullen zij de
wereld-problemen oplossen.**

Predikatie door Ouderling MELVIN BALLARD, 10 October 1920.

Ik ben zeer verblijd, mijn broeders en zusters, dat ik mij één gevoel met mijn broeders en met alles wat op deze groote conferentie is gezegd geworden. Vele malen, terwijl ik een blik sloeg over deze vergaderden — de kinderen van de Heiligen der Laatste Dagen, die tot deze valleien kwamen — heb ik telkens de vraag tot mijzelfen gedaan: Beseffen wij wie wij zijn en waarom wij hier zijn?

Wie zijn wij?

Ik ben verzekerd als wij het een oogenblik overdenken, dat wij den indruk ontvangen, dat het niet een toeval is, en als wij aannemen wat de Heer gezegd heeft, zullen wij overtuigd zijn, dat wij geen toevallige individuen zijn. Wij hebben geleerd, door de openbaringen van den Heer in deze dagen, dat, „wanneer één uit een stad en twee uit een geslacht“ zouden vergaderd worden, zooals wij vergaderd zijn van de natiën der aarde, deze, die op dusdanige wijze zouden vergaderd worden, zouden de kinderen van Israël zijn, en persoonlijk hebben velen onzer de verzekering ontvangen, door de zegeningen van de geïnspireerde patriarchen, dat wij het zaad van Joseph zijn, die in Egypte verkocht was, op wiens nakomelingen de zegeningen beloofd waren boven de zegeningen van hun voorouders, en deze zegeningen zijn de onze, zelfs de voorrechten van de eeuwige heuvelen, waar wij nu vergaderd zijn.

Wij hebben geleerd, dat de Heere voorbereidde, alvorens wij in de wereld kwamen, beproefde en standvastige individuen, zooals hij tot Abraham openbaarde, leiders in de verschillende gedeeltes des tijds te worden — mannen, welke Hij erkende als profeten, staatsmannen, wijze mannen en leiders van natiën. Ik ben evenzeer overtuigd, dat toen God deze leiders in de wereld zond, hij hen niet alleen zond. Hij zond met hen scharen van andere beproefde zielen, die behulpzaam zouden zijn tot die verkoren leiders van den Heer.

Ik geloof daarom dat toen de tijd daar was voor de geboorte van den gekozen profeet Joseph Smith, die gekozen was alvorens hij tot de aarde kwam, om den profet te zijn van de laatste bedeeling, hij niet alleen kwam, maar daar kwamen met hem mannen en vrouwen gelijk hij zelf, beproefde zielen. God kende hen, Hij hield hen ter bewaring voor eeuwen, tot deze dagen. Zij waren verspreid onder de natiën der aarde. Zij waren geboren in die huizen, waar het bloed van Israël aanwezig was, en waren erfgenamen van de beloofde zegeningen onzer voorvaders. Deze verkoren zielen waren verspreid onder de natiën der aarde, maar hoorden de stem, en zij kwamen gewillig omreden zij gedrongen werden in vele gevallen, doordat de Heere hun geen vrede gaf in hun eigen land. Hun eigen tehuizen werden vaak voor hen gesloten. Hun vroegere vrienden verlieten hen, en zodoende was de weg

voor hen gesloten aan de ééne zijde, maar opende zich in een andere richting. Zij volgden de inspiratie van den Geest, zooals die tot hunne zielen getuigde en de omstandigheden welke hen omringden, dwongen hen om te komen. Zij kwamen hier om deel te hebben aan de zegeningen en beloften beloofd aan hun vaders. Zodoende getuig ik tot u, dat de Heere niet alleen hun riep, maar Hij zocht ze uit als zij kwamen tot de vergaderplaats van de Heiligen der Laatste Dagen, hen louterende door beproevingen, door moeilijkheden, door met moeite de zee over te steken en de ongebaande wildernis door te trekken met moeilijkheden. Al deze dingen waren als een zeef, scheidende diegenen, die van geen waarde zouden zijn, voor de oprichting van dit werk, van hen die geloof en noodzakelijke bekwaamheid en macht bezaten om te geven voor het daarstellen van het Zion der laatste dagen. Zoo ben ik onder den indruk, mijn broeders en zusters, dat wij toonen wie wij zijn, gekozen zonen en dochters van God, gezonden in dezen tijd der wereld voor een speciaal doel, en wij zijn hier vergaderd, voor het volbrengen van een bepaald doel.

De verkozen zonen en dochters van God.

Ik wensch tot u te lezen wat de Heere over dit te zeggen heeft. U kunt het vinden in het 86ste hoofdstuk van Leer en Verbonden, beginnende met het 4de vers :

Doch ziet, in de laatste dagen, zelfs thans, terwijl de Heere het woord begint voort te brengen, en de halm begint uit te spruiten en nog teeder is ;

ziet, voorwaar zeg ik u, de engelen die gereed en wachtende zijn voortgezonden te worden de velden af te maaien, roepen tot den Heere dag en nacht. Doch de Heere zeide tot hen, rukt het onkruid niet uit, terwijl de halm nog teeder is (want voorwaar, uw geloof is zwak), opdat gij de tarwe niet eveneens verwoest.

Daarom laat de tarwe en het onkruid tezamen opgroeien, totdat de oogst volkomen rijp is, dan zult gij eerst de tarwe van uit het onkruid verzamelen, en na het vergaderen der tarwe, ziet het onkruid wordt in bundelen gebonden, en het veld verblijft om verbrand te worden.

Daarom dus zegt de Heere tot u, met wie het Priesterschap door het geslacht uwer vaders voortgegaan is, want gij zijt wettige erfgenamen, volgens het vleesch, en gij zijt van de wereld met Christus in God verborgen geweest. Daarom is uw leven en het Priesterschap gebleven en moet noodzakelijk door u en uw nageslacht verblijven, tot de herstelling aller dingen waarvan door de monden aller heilige profeten sedert de wereld begon, gesproken is.

Daarom gezegend zijt gij indien gij in Mijne goedheid voortgaat als een licht tot de heidenen, en door dit priesterschap, een Zaligmaker tot Mijn volk Israëls. De Heere heeft het gesproken. Amen.

Ik ben gewillig dit aan te nemen. Ik geloof het. Ik ben overtuigd, dat de Heiligen der Laatste Dagen de „tarwe” zijn en zij zijn en worden uitgelezen van uit het onkruid op de aarde.

Zij zijn het zout der aarde en het verzamelen van de tarwe van onder het onkruid is bijna ten einde. Er is maar een kleine verzameling van

de tarwe over, en als de tarwe vergaderd is, zal het onkruid tot bundels gebonden en verbrand worden. De Heere bracht dit volk bijeen uit het midden van de natiën der aarde, om hen te vrijwaren van de verwoesting, die zal komen.

De verantwoordelijkheid van dit geslacht.

Ik geloof, dat een groote verantwoording op dit geslacht rust, omreden dat licht in de wereld gekomen is, en zij zondigen tegen licht en beter weten en daarom is hun verdoemenis grooter dan van Sodom en Gomorrah.

Ik geloof, dat de Heere niet alleen de Heiligen der Laatste Dagen riep om de oordeelen te ontvlieden, maar om een licht te wezen tot hen die in duisternis zijn, de hope der wereld, de inspiratie der wereld.

God heeft een zending op de Heiligen der Laatste Dagen geplaatst, laat ons dat niet vergeten.

Ik geloof, dat wij de problemen der wereld zullen moeten oplossen, en als ik overdenk, den wanhopigen toestand die in de wereld heerscht vandaag, — het groote conflict tusschen kapitaal en arbeid, dat de natiën splitst, dat het hart des menschen met wrevel vervult, dan gevoel ik dat de Heiligen der Laatste Dagen een groote zending hebben, om een wenk te geven tot het oplossen van deze gewichtige vragen.

Ik geloof, dat wij honderd jaren vooruit zijn dan iemand anders, om deze dingen op te lossen.

God gaf ons een sleutel in 't verleden, maar waren niet bekwaam om het te leven in dien tijd. En toen Hij onze onbekwaamheid en onvoldoende training ontdekte om daaraan gehoor te geven, gaf Hij ons een ander beginsel, bekend als de wet der tienden; en deze wet verklaart de Heere in deze openbaring is een leerschool om ons tot de hogere wet te brengen, de orde, die onder het volk van Enoch heerschte, waar geen rijken noch armen waren.

Ik wensch tot u te getuigen, dat deze leerschool niet voor altijd zal voorduren.

Ik geloof, dat honderden en duizenden Heiligen der Laatste Dagen een les leeren in deze leerschool, zoodat ze ongeveer bereid zijn voor verhooging, en geloof dat de dag van verhooging is nabij.

Als de Heere ziet dat de tijd rijp is, zullen zij door 'de leiders van deze kerk geroepen worden, om te vereenigen in de groote demonstratie, welke zal bewijzen, niet alleen tot de Heiligen der Laatste Dagen maar tot de wereld, dat de ware orde door God in den beginne kan en zal daargesteld worden in deze laatste dagen. Zoo indien wij niets vooruit gegaan zijn onder deze leerschool, indien wij daarin zwak waren, verzuimende, indien wij niet geschikt zijn voor verhooging, laat ons herhalen, mijn broeders en zusters, en besluiten om eerlijk met den Heere te zijn in het betalen onzer tienden, dat wij onder diegenen mogen behooren die verhooging waardig zijn, en voor het daarstellen van die glorierijke doeleinden. Want Zion moet den weg banen, wij hebben den sleutel, wij weten den weg en wij zijn in oefening deze dingen daar te stellen.

Ik wil u adviseeren mijn broeders en zusters: dat daar is geen

oplossing tot deze vragen, dan alleen door het Evangelie van Jezus Christus.

Verantwoording van Rijken en Armen.

Ik zal enkele verzen meer lezen uit het 56ste hoofdstuk van Leer en Verbonden het 16de vers, een inspireerende gedachte, die juist voor onze dagen is: Wee u gij rijkaards; die niet van uwe goederen aan de armen wilt geven, want uwe rijkdommen zullen uwe zielen weeten en dit zal uwe klacht in den dag van bezoeking, van oordeel en van verontwaardiging zijn: De oogst is voorbij, de zomer is geëindigd en mijn ziel is niet zalig!

Laten wij ons niet vergissen mijn broeders en zusters, wat de Heere meent. Hij heeft niet het doel om den rijken de zegeningen des Hemels te onthouden, Hij is niet vijandig gestemd tegenover de rijken, wier harten tot Hem geneigd zijn en hunne middelen beschikbaar stellen voor dit werk. Ik verheug mij dat we in deze kerk mannen hebben met rijkdommen en bezittingen wier harten recht zijn en die een eerlijke tienden betalen, wier voorbeeld een schijnend licht is tot alle Heiligen der Laatste Dagen — maar er zijn enkelen die alleen maar voor zichzelf leven, en zijn daarom in gevaar.

Het voorstel wat President Grant maakte bij de opening dezer conferentie, komt weder in mijn gedachten, toen hij tot ons las den brief van broeder en zuster Mc. Cune, die hun schoon huis aan de kerk vermaakten, een waardig voorbeeld voor anderen om te volgen. Onze veiligheid ligt in het onderhouden der geboden Gods. De oplossing van de moeilijkheden in de wereld zal niet komen, doordat de rijken tezamen spannen, en alleen om zichzelf denken. Dan zegt de Heere: Wee u gij armen wier harten niet verbroken, wier geesten niet verslagen, wier buiken niet voldaan en wier handen niet teruggehouden zijn zich aan de goederen van anderen te leggen, wier oogen vol gretigheid zijn; die niet met uwe eigen handen wilt arbeiden! Kent u dergelijke personen? De wereld is er vol van. Het is de zonde van deze eeuw, dat menschen die minder bedeed worden, afgunstig zijn en staan juist zoo verdoemelijk tegenover God als de rijken, wier harten niet verzacht zijn, ze zijn vol nijd en boosheid tegenover degenen die meer bedeed zijn in deze wereld. Dat is de geest van Bolsjewisme. Dit zoude geen plaats hebben in de harten van de Heiligen der Laatste Dagen. De armen zouden de rijken liefhebben, en de rijken zouden de armen liefhebben, anders zullen wij nooit tot een algemeene broederschap komen en een oplossing bereiken voor de problemen die wij op te lossen hebben door en met het Evangelie van Jezus Christus.

Maar gezegend zijn de armen. (Ja ook de rijken). Gezegend zijn de armen die rein van harte zijn, die een gebroken hart en een verslagen geest hebben; want zij zullen het koninkrijk Gods zien komen, met macht en groote glorie voor hunne verlossing, want het vette der aarde zal het hunne zijn.

Want ziet de Heere zal komen, en Zijn loon zal met Hem zijn, en Hij zal een ieder vergelden en de armen zullen zich verheugen:

En hunne geslachten zullende de aarde beërven van geslacht tot geslacht voor immer en altoos.

Ik ben juist nederig genoeg om dit te gelooven. Er is geen oplossing buiten het Evangelie van Jezus Christus en door gehoorzaamheid aan deze dinger zullen de rijken en armen als broeders samen wonen.

Wij zullen niet afgescheiden staan, een groep van arbeiders in een klas, alléén voor het strijden voor eigen belang en gezamenlijk tegenover anderen. Wij zullen in den geest van liefde en éénheid leven. Ik geloof het is noodzakelijk dat wij, Heiligen der Laatste Dagen, ons voorbereid houden voor deze dinger, want wij zijn aangewezen om dit doelwit te bereiken.

Zaligheid voor Israëel.

Dan is er een andere belofte gemaakt; wij zouden niet alleen een licht tot de heidenen zijn, maar zouden het middel zijn om zaligheid tot Israëel te brengen, en tot besluit wil ik enkele woorden lezen uit het vijf en veertigste hoofdstuk van Leer en Verbonden, over dit onderwerp.

Deze woorden zijn een herhaling aan Joseph Smith op den 7en Maart 1831, voorheen gesproken door den Meester op den Olijfberg, tegen Zijn discipelen, toen zij discuseerden de oordeelen die over Jeruzalem zouden komen, hare verwoesting, de verstrooiing der Joden, en dan hun wederkeeren en de komst des Heeren in de laatste dagen. Hij zeide, beginnende met het 24e vers: Gij zegt dat gij weet dat het einde der wereld komt; gij zegt eveneens dat gij weet dat de hemelen en aarde zullen voorbijgaan; en dit zegt gij met recht, want zoo is het, doch deze dinger welke ik u verteld heb, zullen niet voorbijgaan totdat zij allen vervuld zullen zijn; En dit heb ik u aangaande Jeruzalem verteld en wanneer die dag komen zal, zal een overblijfsel onder alle natiën verspreid zijn; doch zij zullen wederom vergaderd worden, maar zullen nu verblijven totdat de tijden der heidenen vervuld zijn.

En in dien dag zal van oorlogen en geruchten van oorlogen gehoord worden, en de geheele aarde zal in beweging zijn en de harten der menschen zullen bezwijken en zij zullen zeggen dat Christus Zijne komst vertraagt tot het einde der aarde. En de liefde der menschen zal verkouden, en ongerechtigheid zal de overhand nemen."

En wanneer de tijden der heidenen ingegaan zullen zijn, zal een licht onder hen die in duisternis zitten, voortbreken, en het zal de volheid van mijn Evangelie zijn;

Doch zij ontvangen het niet, want zij bemerken het licht niet en zij wenden hunne harten van Mij vanwege de voorschriften der menschen.

En in dat geslacht zullen de tijden der heidenen vervuld zijn.

Het Evangelie eerst tot de heidenen.

Nu, broeders, en zusters, duidelijker als eenig ding wat de Heere ons ooit gegeven heeft, verstaan wij dat dit het begin van de tijden der heidenen was, toen het licht voortkwam, in deze laatste dagen en het Evangelie eerst tot de heidenen werd gebracht.

Het was geschreven in oude dagen, dat de eersten, de Joden, die het Evangelie in vroeger dagen eerst ontvingen, zouden de laatsten zijn

het te ontvangen in de laatste dagen, en degenen, die het Evangelie laatst ontvingen in vroeger dagen, namelijk de heidenen, zouden de eersten zijn in de laatste dagen, zoo de Evangelie-bedeeling in de laatste dagen was tot de heidenen eerst, en nu onze harten trillen met vreugde als wij overdeaken het groote werk dat wij in de bijna laatste honderd jaren gedaan hebben onder de heidenen, want het is honderd jaar geleden sinds dat licht voortbrak, en kwam eindelijk in zijn volheid tien jaar later toen de kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was opgericht op aarde, en voor al deze jaren bij duizenden en tienduizenden, hebben de ouderlingen dezer kerk het Evangelie gepredikt onder de heidensche natiën, en het bloed van Israël is van onder de heidenen uitgehaald, totdat de dag van inzamelen nabij is.

Daar zal een tijd komen dat de heidenen het Evangelie zullen verwerpen. Zij zullen hunne deuren voor hetzelfde sluiten.

Dat zal de dag zijn dat de tarwe is vergaderd en dat het zout der aarde zal weggenomen worden van onder hen. Als die dag komt zullen zij onverschillig voor het woord van God zijn, en zullen niet meer luisteren. Als die dag komt, dan komt de dag der verlossing voor Israël, en die dag is aanstaande. Want als de heidenen dit woord zullen beginnen te verwerpen, Israël zal beginnen om het aan te nemen; wij zien de bewijzen van Gods voorbereiding, voor dat groote werk der verlossing van Israël, komende. Onze zielen trilden, toen wij de legers van de geallieerden, door het land van Palestina zagen marcheeren en de macht brak, welke dat land voor eeuwen onder zijn wreede heerschappij had gehouden.

De Joden richten zich nu naar Jeruzalem.

Onze zielen verheugen zich om te zien dat onze halve broeders, de Joden, zich naar Jeruzalem beginnen te wenden en voor de eerste maal, sinds hunne lange verstrooiing, één van hun eigen volk, een orthodoxe Jood, is nu de regeerder van het land Palestina, de Joden zullen daar gaan. God weet hoe ze daar te brengen. Hij deed het met ons, en Hij weet ook hoe met hen. Zij mogen zeggen dat ze niet gaan, maar zij zullen gaan. De Heere zal den weg aan de eene zijde stuiten, maar aan de andere openen en zij zullen tot de aangewezen plaats gaan, als voorbereiding van de erkenning van de hand des meesters, want Hij zal komen, in hunne moeilijkheden ter verlossing. Hij zal staan op den Olijfberg, dewelke zal in tweeën gespleten worden, en een vallei zal voor hunne verlossing geopend worden, voor hunne verdrukkers, en als zij aan de voeten van hun Verlosser gebracht zullen worden, zullen zij de teekenen van de nagelen in Zijn handen en voeten zien. Dan zullen zij tot Hem zeggen: wat zijn deze wonden? Dan zal Hij tot hen zeggen: Ik ben Jezus Christus die gekruisigd is, deze zijn de wonden die Ik ontvangen heb in het huis Mijner vrienden. Dan zal in één dag een natie herboren worden en zullen toegeven en Gods verkoren volk worden.

De Lamarieten zullen herdacht worden.

Dan zal een ander deel van het huis van Israël, de kinderen van

vader Lehi, niet vergeten worden, hoewel zij lang in verstrooiing zijn geweest.

Een profeet van ouds, in het boek van Mormon, verklaart dat zij onder de handen van de heidenen zullen lijden en verstrooid worden, en wederom de heidenen zullen hen tot zegen zijn. Ik getuig tot u dat God, door de heiden-natiën is voorbereidende, de indianen van het Amerikaansche vasteland, door hun aandeelen in het land, door hun educatie, en veel andere wegen, tot de aanneming van en getrouwheid aan het Evangelie, en de dag hunner verlossing is nabij. De Heere zegt in het 3de hoofdstuk van Leer en Verbonden, dat voor dit doel was het boek van Mormon aan de Heiligen der Laatste Dagen gegeven, om de verlossing teweeg te brengen van vader Lehi's kinderen, de Lamanieten.

De verloren stammen zullen eveneens hooren.

Niet alleen de Lamanieten, maar anderen van Israël zullen hooren — de verloren stammen, tot wie de Meester zeide, Hij zoude gaan en zij zouden Zijn stem hooren.

Mijn getuigenis is, dat zij zich voorbereidende zijn, dat zelfs nu hunne profeten hun verlossing profeteeren.

De ijsbergen zullen voor hen smelten en een weg zal gebaad worden en zij zullen zich vertoonen met eeuwige lofzangen van vreugde en gezegend worden onder de handen van de kinderen Ephraïms. Deze zijn maar enkele van de glorieijke gebeurtenissen voor ons. Daarvoor zijn wij hier vergaderd. Laat ons vastkleven aan de middelen die God ons gaf om het einde te bereiken, maar niet naar het einde zelf.

Onze positie, plaats en voorrecht.

Dit is onze positie en plaats. Deze zijn onze voorrechten, en och! als wij op deze dingen zien in hun glorie, hoe dwaas, hoe klein en nietig zijn wij naar mijn meening, als wij ons dan overgeven aan laster en kwaadspreking met elkander en moeite maken over kleinigheden en vergeten de glorieijke doeleinden, welke God had, door ons hier te brengen.

Nu, de Heere houdt ons hart open voor zijn doeleinden en zending voor ons, dat wij waar tegenover Hem zijn en niet falen om zoo volmaakt mogelijk te worden, om het licht der wereld te worden, zaligmakers op den berg van Zion voor Israël, het zout der aarde, een stad op een berg, wier licht voort zal schijnen tot alle menschen en de grooten en wijzen der aarde zullen beïnvloeden, die zullen komen en zeggen: „Laat ons opgaan naar de bergen van het huis van den God van Jacob, want het licht tot de heidenen openbaart zich, om van Zijn wegen te leeren en in Zijn paden te wandelen”, en zullen zoo volmaakt worden dat wij de aandacht der engelen in den hemel zullen verwerven, en de Heere Jezus Christus zal wederkomen op aarde om op aarde te leven onder de menschen. Ik vraag dit nederig in den naam van Jezus Christus. Amen.

Vertaald door A. DALEBOUT.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. GILLYWHITE.

Assistent:
O. BRAINICH.

Niet begrepen.

Door Ouderling ORSON F. WHITNEY, van den Raad der Twaalven.

God zelf werd niet begrepen, zelfs niet door de Zijnen. Voor Zijn naast^e omgeving was de Verlosser der wereld slechts „de Zoon van den timmerman” en is op hun aandringen gekruisigd als een bedrieger.

Columbus, Washington, Lincoln, elk op hun beurt zijn verkeerd begrepen, totdat de tijd recht heeft doen gelden en hun werk met succes bekrond heeft. De Profeet, door wien in deze dagen van herstelling aller dingen, het Evangelie kwam, is gehoord als „Joe Smith, de schatgraver”.

Aangeklaagd als een kwakzalver en ter dood gebracht, omdat hij staande hield, dat hij meer was als waarvoor de menschen hem hielden en het geloof, van hetwelk men veronderstelde, dat hij de maker was, werd verworpen, gelijk hijzelf en werd niet begrepen.

Een Christelijke leeraar, een geleerd man, zeide eens tot mij: „Mijn grootste bezwaar tegen Mormonisme is, dat het zoo bekrompen en weinig verheffend is. Gij Mormonen, interesseert u voor niets dat buiten uw eigen geloofsstelsel gaat. Gij zijt afgezonderd, sterk ingenomen met u zelve; gij gaat niet na wat andere menschen en andere geloofsstelsels doen en gij slaat geen acht op het goede wat zij tot stand brengen.

„Bijvoorbeeld”, ging het voort, „de Schriften zijn opnieuw vertaald, met het doel om ze duidelijker en gemakkelijker te begrijpen te maken, maar gij hecht geen waarde aan dit soort van werk. Oude steden, begraaven beschaving, zijn ontdekt, inscripties van de oudheid zijn ontdekt, inscripties van de oudheid zijn ontcijferd en gepubliceerd, met het doel het verleden aan het heden bekend te maken, maar zulk een onderneming heeft voor u geen waarde.

Ziekenhuizen en zendingen zijn opgericht en onderhouden. De naam van Christus is tot de heidenen gebracht, de Bijbel wordt gedrukt bij millioenen en met volharding is besloten er een in ieder huis te brengen, maar gij maakt geen gewag van deze dingen, gij moedigt zulke arbeid niet aan, gij vindt het vergeefs en van geen waarde.”

Deze opmerkingen verwonderen mij. Ik was verbaasd, dat iemand die zoo goed ingelicht is in andere zaken, zulk een opinie kon hebben aangaande een geloof en een volk van welke ik weet, dat zij juist het tegenovergestelde zijn, van wat hij aangaande hen beweerde.

Daar mag een bekrompen „Mormoon” bestaan of een Mormoon met bekrompen denkbeelden, maar daar was nooit en er zal nooit een bekrompen „Mormonisme” zijn. Voor hen die het het beste weten is het

een synoniem voor grootheid en vrijheid, een term met liefde en edelmoedigheid verruilbaar, in 't kort, alles wat edel, grootgoedig, schoon en verheven is. Wat betreft het niet letten op wat andere menschen en andere instellingen doen, het „Mormonisme" slaat juist nauwkeurig acht op alles, iedere bijzondere gebeurtenis, onderneming of heldenfeit plaatsend waar het behoort in het Algemeene Plan. Ik geloof, dat ik dit aangetoond heb, gedeeltelijk tenminste, in voorafgaande artikelen van deze serie. Indien er iets deugdelijk, liefelijk, of goed, of prijzenswaardig is, zoo streven wij naar die dingen.

Zoo zegt de Kerk van Jezus Christus in een van de Artikelen des Geloofs.

Persoonlijk en gezamenlijk hebben wij de opdracht dit gewillig en blijmoedig te doen. Hoe kan er dan ooit zulk een groot misverstand ontstaan? Het is de vrucht van valsheid. Het ontstaat door vooroordeel, verkeerde gevolgtrekking en verkeerde uitlegging, doordat vele menschen overhellen tot diegenen die zich laten beïnvloeden door een eenzijdige opgaaf.

Zij verwarren beginselen met de in toepassing bringing, voor verkeerde uitlegging vatbare handelingen, of uitingen van personen, aan de zaak verbonden, voor de zaak zelve, het karakter daarvan, den geest en het eind waar het op doelt. Daar is maar een manier om het Evangelie te verstaan, noem het „Mormonisme" of wat gij wilt. Om het te begrijpen moet iemand meer bezitten dan een hoogeschoolgeleerdheid. Universiteiten kunnen de gave des Heiligen Geestes niet verleenen, en zonder dit kan niemand de beginselen en het oogmerk der Godheid begrijpen.

Waarheid wordt onderscheiden alleen door den geest der waarheid, welke de dingen van God bekend maakt, verleden, heden en toekomst. Het „Mormonisme" bracht de herstelling van het Evangelie in de negentiende eeuw, het aanbreken van de bedeeeling van de volheid der tijden, maar dit is niet alles. Het is het Evangelie zelf in alle bedeeelingen, waarvan dit is de grootste en de laatste. Deze aanspraak alleen behoort ieder edeldenkend onderzoeker te overtuigen, dat dit benadeelde, niet begrepen geloof, niet bekrompen of onedel is in eenig opzicht en geen acht slaat op anderen of belang stelt in iets of iemand buiten den kring van zijn eigen onmiddellijke handelingen. In tegenstelling met de onjuiste gevolgtrekking van mijn Christelijken vriend, stellen wij, Mormonen, belang in het vertalen en opnieuw vertalen der Schriften. En waarom zouden wij niet?

Joseph Smith was een vertaler, hij vertaalde het Boek van Mormon en het Boek van Abraham; eenige deelen van den Hebreeuwschen Bijbel om dezen meer correct te maken, meer begrijpelijk en terzelfder tijd „vele duidelijke en kostbare dingen, welke weggenomen waren, te herstellen. (Kerk Geschiedenis I, blz. 132; 1 Nephi 13 : 35, 40). Waarom zouden wij geen waarde hechten aan dit soort van werk? Waarom zouden wij geen belang stellen in aardrijkskundige ontdekkingen, welke de waarheid van het Boek van Mormon bevestigen, die stille getuige, wiens spraak zachtkens uit het stof voortkomt (Jes. 29 : 4), aangaande de „begraven beschaving" van voor-historisch Amerika?

Hier volgen een paar passages uit de Nephitische verslagen, direct op ons thema doelend :

O, dat ik een engel ware, en de wensch van mijn harte hadde, opdat ik mocht voortgaan en spreken met de bazuin van God met eene stem om de aarde te doen beven en bekeering te roepen tot ieder volk!... Doch ziet, ik ben een mensch, en zondig in mijne wensch. Want ik moest tevreden zijn met de dingen welke de Heere mij toebedeeld heeft.**

Ja, ik weet, dat hij den mensch bedeeft volgens hunnen wil, hetzij tot zaligheid, of tot verwoesting.

En ik weet dat het goed en het kwaad voor alle menschen gekomen is; of hij, die het goede niet weet te onderscheiden van het kwade; is schuldeloos; doch hij, die goed en kwaad weet, aan hem is gegeven volgens zijne verlangens, hetzij hij goed of kwaad verlangt, leven of dood, blijdschap of wroeging van het geweten. Nu, ziende, dat ik deze dingen weet, waarom zou ik verlangen*** dat ik een engel ware en dat ik kon spreken tot alle einden der aarde?

„Want ziet, de Heere geeft aan alle natiën of van hun eigen natie en taal om Zijn woord te leeren; ja, in Zijne wijsheid alles wat hij noodig acht, dat zij zouden hebben.” Alma 29 : 1—8.

Klinkt dit alsof het Mormonisme geen belang stelt in wat er in de wereld gebeurt? Hoe kan eenig verstandig lezer opstaan van een studie van het Mormoonsche geloof en zeggen, dat de Heiligen der Laatste Dagen zich niet interesseeren voor iets, dat buiten hun algemeen en godsdienstig stelsel gaat? Dat het lezen van het Boek van Mormon voldoende is om valsche leerstellingen te weerleggen.

De Christelijke Kerken kunnen, ons inziens niet genoeg den naam van Jezus Christus verkondigen, zij kunnen nooit te veel Bijbels publiceeren, of ze in te veel huizen brengen om de Heiligen der Laatste Dagen te voldoen. Deze ondernemingen maken het opvolgende werk van den Mormoonschen zendeling zooveel gemakkelijker. Het eefft hun baan.

Het hout van Juda (de Bijbel) en het hout van Jozef (het Boek van Mormon) zijn één in Gods hand (Ezech. 37 : 16—19) en in de hand van Zijne dienstknechten (Ephraïm) om valsche leerstellingen neder te werpen in de verdediging der Eeuwige Waarheid. Ga voort, goede Christelijke broeder, bouw zooveel ziekenhuizen en vestigt zooveel zendingen als gij wilt.

Verbreidt het blijde nieuws en verkondigt des Heilands naam van pool tot pool. Het Mormoonsche volk zal ieder goed werk óf woord aanmoedigen. De naam van Jezus Christus en Zijn Evangelie is verkondigd in verscheidene bedeeelingen door mannen die het priesterschap droegen, de volmacht om de Godheid te vertegenwoordigen. En andere mannen die deze volmacht niet bezitten, maar desniettemin goede en waardige leeraars, zijn opgestaan in alle natiën om hen deze mate van geestelijk licht te geven, welke zij in staat waren te ontvangen en wijselijk te gebruiken.

Zulke mannen als Confucius, de Chinesche sage, Zoaster de Pers en Gautama van de Hindoes, behooren tot deze klas mannen, die de heilige

sleutelen van macht niet bezaten, niet aangesteld om het Evangelie te verkondigen en de verordeningen te bedienen, maar begiftigd met wijsheid, met diepzinnigheid van gedachte en inspiratie des Hemels en gemachtigd, ieder tot zijn eigen volk over te dragen dat deel van waarheid, hetwelk de almachtige Beschikker geschikt achtte voor hen. Menschen, die, indien zij de volle waarheid ontvingen, het wellicht onder hunne voeten zouden vertreden tot hun eigen verdoemenis. Daarom is het hun onthouden en zij leven en sterven zonder wet (Leer en Verbr. 76 · 73 : 45 : 52). dat is zonder de hoogere Wet, de Wet van het Evangelie, welke hoe ook tot hen zal komen in het toekomstige leven.

Wat het maatschappelijke leven betreft, Joseph F. Smith besprak in een discours, niet lang voor zijn dood, het Mormoonsche standpunt zeggende: „De mannen die geleid zijn tot wonderlijke ontdekkingen, zooals, hoe het lichten te bedwingen, hoe een nuttig gebruik te maken van de kracht der stoom, en diegenen die andere geheimen der natuur ontdekten hebben, zooals de telegraaf, de telefoon en de betekenis van draadlooze verbinding, — al deze ontdekkingen zijn de inblazingen van den Geest van God, welke het begrip aan de geesten der menschen geeft.” — Improvement Era, Juli, 1917.

„Mormonisme”, goed bezien, is slechts een andere naam voor wetenschap en toch houden de menschen het voor onwetenschappelijk. Het wordt als niet wijsgeerig beschouwd, terwijl het juist het grootste systeem voor wijsgeerigheid is, het grootste dat de wereld ooit kende. Een wonderlijk en verheven gedicht, het voortbrengsel van Goddelijk Genie, en toch zeggen de dichters, dat er niets poëtisch in Mormonisme is, totdat zij het op de rechte manier inzien. Het is het Evangelie van Jezus Christus, „de kracht Gods tot zaligheid”. Mormonisme is slechts de tegenwoordige naam. Mormonisme de niet begrepene.

Deseret News.

M. H.

Rijmpreekjes.

No. 5. *Elke Richting goed?*

„All roads that lead to God are good.”

'k Las een versje: „Elke richting, die tot God ons voert, is goed.” Streelend staaltje van verdichting; menigen doler geeft het moed!

Ogenscheinlijk is 't een waarheid, die niet aan zich tornen laat. 't Lijkt een woord van groote klaarheid, dat de domste ziel verstaat. „Elke richting, die naar boven...” Zeker! ik versta u goed! Maar wie kan er nu gelooven, dat dat elke richting *doet*?

Als een richting naar den hemel, als een weg naar God toe gaat uit dit ondermaansch gewemel — dan, ja dan zijn we uitgepraat!

Maar 't gezond verstand, m'n vrienden, vraakt die „vele-paden-leeft”. vraakt dien „weg-van-alle-winden” — en 't oprechte hart nog méér!

Want dat hart verstaat: *bekeering* komt langs wegen, veel in tal, en dié voert tot Godsvereering; wat men hier bedoelen zal.

Maar tot God en 't Rijk daarboven voeren vele paden niet, als men 't Schriftwoord mag gelooven, dat ons éenen weg gebiedt.

„Eén geloof, één doop” — wie leest er anders in het Bijbelwoord? En zóó spreekt vandáág de Meester, nu Zijn stem weer wordt gehoord.

O, 't is waarheid: „Elke richting, die tot God ons voert, is goed”, als dat woord maaar geen ontwrichting van Gods wet beduiden moet.

Voert een weg ons af van zonde, af van ongerechtigheid, ik verklaar met luiden monde, dat die weg ten hemel leidt!

Zonde-laten is een trede, is een stapsteen hemelwaart, doch daar ligt nog menige schrede eer het „Welkom” wordt verklaard!

Reinheid voert ons ver, m'n vrinden, maar niet ver genoeg! De macht, die in 's Heeren naam kan binden, is hier niet voor niets gebracht.

God erkent men in Zijn knechten. Wie geloof in God beweert, denk' aan de bedieningsrechten, die Hij in Zijn Woord ons leert.

Toont gij in uw zedelijk leven uw geloof en hoop, mijn vriend, zonder om den „vorm” te geven, waar men (dwaas, hè?) God mee „dient”?

In 't voldoen aan plechtigheden (handoplegging, bondsmaal, doop, tempelrituaal, gebeden) toont men óók geloof en hoop.

En dáárin moet éénheid wonen! Ééne Kerk slechts heeft dat recht. Zeg nu niet: „Och, die *Mormonen* . . .”, want ge weet niet wat ge zegt!

FRANK I. KOOYMAN.

Bij het beeld mijner moeder.

Herinnering aan tijden, die vervlogen,

Wat zijt gij aan mijn hart steeds naamloos zoet!

Gij toovert mij, wat achter ligt, voor de oogen,

Wijl gij dat al me ook weer doorleven doet.

Herinnering aan hen, die mij beminden,

Maar die sinds lang reeds rusten in het graf,

Herinnering aan zooveel lieve vrinden,

Die God, als gidsen op mijn weg, mij gaf.

Dan als ik op mijn moeders beeld mag staren,

Het beeld dier dierb're, aan wie mijn hart zoo hing,

Dan peins ik, en dan warrelen de jaren

Mij door mijn hoofd in bonte mengeling.

Wat, lieflijk beeld, wat brengt gij mij te binnen

Uit al dien tijd, dat 'k „moeder” zeggen mocht,

Van dat 'k met haar mijn leven ging beginnen,

Totdat haar moede hoofd de ruste zocht.

O, moedernaam, u uit te kunnen spreken,

Wat gave Gods, nooit hoog genoeg geschat!

Want is het niet aan ieder kind gebleken,

Dat moederliefde nimmer grenzen had?

Die liefde straalt mij uit uw oog nog tegen;
 Het ziet uw kind nog steeds zoo sprekend aan,
 En immer blijft die aanblik mij ten zegen,
 Al is dat oog reeds lang tot stof vergaan.

Nog hoor 'k dien mond van Jezus' naam getuigen,
 Dien naam, u meerder waard dan geld of goed,
 Waarvoor ge uw kind van jongsaf leerdet buigen,
 Er liefde kweekte' in 't kinderlijk gemoed.

Maar, schoon die mond zich hier niet meer doet hooren,
 Het eens gesproken woord blijft voortbestaan,
 En onverzwakt klinkt de echo nog in de ooren;
 De kracht er van zal niet verloren gaan.

Gij brengt mij steeds dien heil'gen plicht te binnen,
 Zoo menigmaal me aan 't kinderhart gelegd:
 God bovenal en ieder mensch te minnen;
 Neen, moeder, gij hebt nooit te veel gezegd.

Ik deed te min, en daarom heb 'k te klagen,
 Zoo menigmaal mijn oog het uwe ontmoet,
 Ik heb voor veel vergeving nog te vragen,
 Wat 'k deed aan kwaad, wat ik verzuimde aan goed.

Maar gij zijt vrij van uwer kind'ren zonde,
 Gij hebt hen steeds in 't rechte spoor geleid;
 Van hunne wieg tot aan uw stervensponde
 Hebt gij hen voor den Hemel voorbereid.

Dank, moeder, dank, voor al die trouwe zorgen,
 Zoc onvermoeid steeds aan ons heil gewijd,
 Wanneer we ontwaken op den grooten morgen,
 Danken we u in eeuw'ge zaligheid.

O, blijde hoop, u eenmaal weer te ontmoeten
 In 's Hemels licht, met 't wit gewaad bekleed,
 Met u te knielen aan des Heilands voeten,
 Zooals gij eens met ons op aarde deedt.

Geïll. Volksbl.

ADR. VAN SANDIJK.

De wet der vergelding.

Door MIRIAN WELLS.

Het was overal stoffig. Roodde, heete stof, rood zand der steenheuvelen van het Platte Rivierdistrict, vloog in korreltjes overal rond. Het be-

spreukelde den half door de maan verlichten nacht met een fijnen regen van zand, en vulde de oogen en neusvleugels van den nachtwacht, die heen en weer liep om de slapende reizigers te bewaken, het gaf vuur aan zijne verbeelding, terwijl hij voor zich uit poogde te zien in de duisternis. Hij was nog slechts een jongen, die niet anders dan met afschuw aan de verhalen over Indianen kon denken die hij had gehoord, en hij herinnerde zich die een voor een, terwijl de maan af en toe tusschen de wolken verdween en allerlei wonderlijke schaduwen naliet. Hij zag wel een honderd plaatsen in den donkeren, voor hem onbekenden nacht, waar de schemerachtige vorm van een Sioux Indiaan achter kon schuilen. Zelfs toen de wind ging liggen was het alsof zijn angstige oogen iets zagen bewegen in het kreupelhout. Hij had al meer den wacht gehouden, maar dezen nacht gevoelde hij zich bijzonder verantwoordelijk, want er was een pasgeboren kindje en de zieke moeder in het kamp. Hij liep heen en weer trachtend zijn zenuwachtigheid te overwinnen. Hij telde van één tot honderd, dacht aan zijn moeder en zuster die hij in de „Staten” achterliet, telde zijn schoolvrienden en dan ging hij over tot de tafels van vermenigvuldiging. Juist toen hij bij zes maal zes is zes en dertig gekomen was hoorde hij den knal van een pistool en een doffen slag, welke hem zeide, dat zijn voorgevoel van gevaar niet alleen op verbeelding gegrond was geweest.

Hij wierp een blok op het kampvuur, en daar er verscheidene van zijn kameraden uit hunne wagens te voorschijn kwamen, om te weten wat er gebeurde, stelde hij hen gerust door te zeggen, dat hij bij ongeluk zijn eigen pistool had afgeschoten.

Nadat de opgewondenheid bedaard was en de reizigers weer naar hunne slaappleaatsen teruggekeerd waren, nam hij zijn lantaarn en kroop voorzichtig weg in het duister. De wind was bijna stil en alleen een zacht windvlaagje vergezelde hem af en toe, terwijl hij voorzichtig zijn weg vervolgde. Ten laatste zag hij, in het schijnsel van zijn lantaarn, het roode lichaam van een Indiaan, met het gelaat naar beneden, languit op den grond liggen. Met de dapperheid zijner jeugd en een gevoel van veiligheid, daar hij zijn pistool op hem gericht hield, ging hij moedig voorwaarts en knielde neer om den man te onderzoeken. Hij lichtte een van de handen op, welke weer als een zwaar gewicht neerviel. Daarna gevoelende dat het lichaam reeds koud was, keerde hij den man om en zag tot zijne verbazing dat hij door het hoofd geschoten was door zijn eigen pistool. Bij zijn poging om te ontdekken hoe dat gebeurd kon zijn, zag hij een half verborgen ruwe hoeksteen, welke de laatste rustplaats van een voorganger aanduidde.

Nieuwsgierig bukte hij zich om het opschrift op het houten bord te lezen: „Hier ligt Kapitein Browning”, las hij, „vermoord door een Sioux Indiaan in 1833.”

De voet van den Indiaan, welke op de brokkige steen ruste, bracht aan het licht wat er gebeurd was. Hij was gestruikeld over de steen door den verblindenden stormwind en had onder het vallen zichzelf gedood met zijn geladen pistool. Diep onder den indruk strekte de jongen het doode lichaam uit op den ouden aardheuvel en liet het aan de maan en den wind over om den doode te betreuren. Het is alsof het graf wraak eischt.

zeide hij halffluid tot zichzelf, terwijl hij naar het kamp terugkeerde en voegde hij er bij: „het is de wet van vergelding.”

Jvenile Instructor.

M. H.

Uit ons eigen Zendingsveld.

In de Rotterdamsche conferentie werden drie openbare vergaderingen belegd.

Te Charlois den 4en Juli een openluchtvergadering. Er waren vele toehoorders en allen luisterden aandachtig. De sprekers ondervonden niet den minsten tegenstand.

In Den Haag den 10en Juli een vergadering als protest tegen den laster, uitgebracht door een Dominée aldaar woonachtig. Ook werd in Den Haag een film vertoond: „de schrik der Mormonen”. Deze film is een aaneenschakeling van flauwiteiten en alleen berekend om het oppervlakkige publiek wat sensatie te bezorgen.

Te Leiden werd den 13en Juli voor een aandachtig gehoor de schoonheden van het Evangelie ontvouwd.

In deze vergaderingen traden als sprekers op: Ouderling Oswald, Brainich en conf.-president Abraham Dalebout.

Aphorismen.

Het is hard zelf te lijden, maar nog harder, hun, die wij liefhebben het leed niet te kunnen besparen.

Het is onmogelijk het geheele menschdom gelukkig te maken; wees dus tevreden als slechts enkelen u hun geluk danken.

Een lach is dikwijls slechts een masker, dat bittere smart verbergt.

Melati van Java.

INHOUD.

Toespraak gehouden door Heber J. Grant, Blz. 225	problemen oplossen.	229
Heiligen der Laatste Dagen zouden een licht tot de wereld zijn. Door 't Evan- gelie Jezus van Christus zullen zij de werelk-	Niet begrepen	233
	Rijmspreekjes	236
	Bij het bleed mijner moeder	237
	De wet der vergelding	238
	Uit ons eigen zendingsveld	240
	Aphorismen	240

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.

Abonnementprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.

Afzonderlijke nummers 15 cent.